

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 181.

V Ljubljani, v četrtek 11. avgusta 1898.

Letnik XXVI

Od morske obali.

(Dopis.)

Dandanes, v dobi toliko perečih prašanj in preprirov, se vse premalo oprezno postopa, deluje se večkrat proti duhu in zahtevam časa, mesto da bi se z vso previdnostjo in razsodnostjo skušalo zadeti pravo in tako preprečiti manjša ali večja zla.

Mislimo namreč, da ni nikakor umestno in previdno, da dandanes, v dobi hudega narodnostnega in socialnega gibanja, pošiljajo n. pr. slovenske ali hrvatske duhovnike med laško ljudstvo, a laške duhovnike med Slovane.

Ugovarjal bi kdo, in sicer z razlogom, da tako ravnanje ugodno deluje na ublažanje narodnega nasprotstva in napetosti in na priučevanje sosednjih jezikov. Je nekaj istine v tem, toda ako natančneje preiskujemo vso stvar, pridemo do zaključka, da tako ravnanje v obče več škodi nego koristi, in to v mnogem oziru.

Ljudstvo, narod je, ki sodi. Naravno je prirojeno človeku, da se bolj ogreva za svojca, nego za tujca. Človek, osobito pa preprost in neuk, se vedno bolj ogreva za one, ki so z njim istega rodu, šeg in navad, nego za tujce, ki mu niso sorodni ni po jeziku ni po duhu. Ni mi menda treba poudarjati, kako nejednaki, kako različni so si posamezni značaji narodov, in tega tudi ne, da je laški značaj povsem drugačen, nego slovanski.

Drugi razlog je večjega pomena. Naravno je spet, da človek, v prvi vrsti preprost, več zaupa svojcu nego tujcu. Tujec je tujec, ima svoje prepričanje in svoje nazore, ki se čisto ne zlagajo z onimi naroda; tujec, dasi duhovnik, je vendarle sin svojega naroda, naravno tudi primoran bolj

ljubiti svoj narod, zanj se zanimati in se ogrevati, po svojih močeh skrbeti za njegov napredek in prosveto. Moremo li pričakovati ali celo zahtevati od njega, da premeni radi nas svoje prepričanje, da deluje, kar se čisto lahko pripeti, proti težnjam svojega naroda, dasi opravičenim?

Vzglede pojasni. Ker je že podlaga tega stavka narodnostna, vzemimo, da je dotični duhovnik, recimo Lah, v slovensko-laškem volilnem okraju. Obe narodnosti se po močeh trudita in si prizadevata za izvolitev svojega kandidata, in velikega pomena je v naših dneh, kdo zmaga ravno radi narodnostnega prašanja. Dolžnost je tedaj slehernega rodoljuba, tudi duhovnika, da narodu svetuje in ga vodi. Kaj naj li torej oni drugonarodni duhovnik stori v takem slučaju? Ljudstvo ga kot takega gotovo ne popraša sveta, a on sam ima tudi težko stališče. Ako deluje za težnje dotičnega naroda, dela proti svojemu naravnemu prepričanju, ako je indiferenten, tudi ne ugodí ljudstvu, češ, zakaj ni na njegovem mestu domačin, ako pa deluje proti narodnim težnjam — ni, da bi govoril! Toda navedeni slučaj je le jeden, koliko je pa še drugih!

Mi Slovani imamo preburne čase pred saboj, čaka nas v bližnji prihodnosti mnogo hudih bojov na vse strani. Čas je tedaj, in sicer zadnji čas, da se začnemo v pravem pomenu besede gibati, pripravljati se z vso energijo in odločnostjo na obrambo. Organizovati se moramo, da si utrdimo svoje, do sedaj nestalno in omahljivo stališče, da se osamosvojimo pred izbruhom osodepolne ure. Osamosvojiti se moramo proti sovragom s tem, da dobro poznaoč svoje razmere, ljudstvo poučujemo in je varujemo indirektnih, a vendar prenevarnih napadov. Osamo-

svojiti se moramo proti tujcem, hotečim nas podjarmiti, v narodnem in gospodarskem oziru. Ali se bo zanimal duhovnik — tujec, za vse to? Ali pozna tujec naše pereče razmere in bo imel li toliko navdušenosti in ognja v sebi, da bo — popolnoma zatajil svojo nrav in se posvetil našej stvari ter vztrajal v svojem delovanju?

Marsikdo bi imenoval te navedene pomisleke pojave razdražene domišljije, češ, da ni v resnici takó. Dobro! Oglejmo si malo, le od daleč, je li dandanes v enakih slučajih kaj drugače!

Da govorim samo o laških duhovnikih v slovenskih krajih, saj slovenski duhovniki v laških krajih itak ne mogó nič škoditi, ker skrbijo vže drugi za to, ne gledé na to, da je Slovan bolj pravičnega duha nego Lah!

Čisto se prigodi, da pride v kako slovensko župnijo duhovnik laškega rodu, ki ne zna skoraj ni besedice domačega jezika. V nadlego in nadlogo je to njemu in ljudstvu. Da bi se kdaj popolnoma privadil jeziku in šegam naroda, je le redek, redek slučaj! — Sploh čemu bi se tudi trudil, ko tako in tako čez kaj časa pride v polovičarski ali laški kraj!

Taki duhovniki navadno opravljajo svojo vsakdanjo dolžnost, a za vse drugo se malo ali nič ne brigajo — ali pa preveč!

Preveč? Na podlagi faktov trdim to! V svoji protinarodni napetosti, katero so si vzgojili in pridobili vže v mladih letih v šoli in izven šole, prezirajo narod, teptajo tudi in uničujejo njegovo pravo, in tako uničujejo s svojim vedenjem čisto duhovski ugled. — Kakor sem rekel, ne trdim — tega zadnjega na splošno, ampak v gotovih slučajih.

LISTEK.

Iz radenskega zdravilišča.

VI.

Topličarji se morajo dosti gibati. To je neizogibno potrebno, ako hočejo, da jim pitje kisle vode in kopanje zares koristi. In v tem oziru je v Radencih priložnosti dovolj. Vse na okolu so zasajeni parki in drevoredi, ki bodo za nekaj let dajali obilno sence. Priznati treba, da je vodstvo zdravilišča v tem pogledu mnogo storilo. Lastniki vrelca so si s pomočjo slatine zgradili prijazne vile z mičnimi napisi. Na eni n. pr. čitaš:

»Eigener Herd
Ist Goldes wert.«

»Mög' den Jungen und den Alten
Gottes Schutz sich hier entfalten.«

Prus Hildebrand si je postavil lično vilo v švicarskem slogu z napisom na sprednji strani.

»Ich hab' gebaut, wie mir's gefällt,
Mag tadeln auch die ganze Welt.«

zadej:

»Rein die Rede,
Rein der Sinn,
Reinlich draussen,
Reinlich drinn.«

Nad uhodnimi vrati pa stoji povsod:

»Gott zum Gruss.«

Verski čut je tudi v štajerskih Nemcih globoko vsajen, duhovnik je obče spoštovana oseba. Da bi povsod takó bilo in tako ostalo! Ako se bo pa liberalizmu kedaj posrečilo, ljudstvo odpeljati od prave in žive vere in mu duha in srce okužiti, bo uničena tudi prihodnost naroda samega. Zdrava je slatina, ker izvaja bolne snovi iz života, a še žlahtniša je živa voda sv. vere, ki dušo in srce zdravo ohranjuje.

Da sem čas svojega bivanja v Radencih dobro porabil, se umeva samo po sebi. Vsaki dan sem napravil izlet v bližnje in dalnje kraje. Veličasten je razgled od župne cerkve na Kapeli. Kaj takega nisem pričakoval. Kakšen prizor, nikdar ga ne bom pozabil.

Proti severu se ti razgrinja mursko obrežje, ki ga ob straneh obkrožajo razne skupine gor: gleichenberški Kogel, Stradnerkogel, Klöcher itd., nekoliko na desno Schöckl pri Gradcu. — Na vshodni strani imaš pred saboj nepregledne ogerske ravnine tja do Lendave (Also Lendva), posute s prijaznimi vasmi, cerkvami in gradovi, ki je vežejo mogočni topolovi drevoredi. — Južna stran ti kaže šavniško dolino, lutomerske in za njimi ptujske vinorodne vrhove, hrvaško Ivančico in varždinsko gorovje. — Na južno-zahodni strani počiva oko na prijaznih celjskih in konjskih bregovih, katerim se pridružuje proti zapadu Po-

horje. V ozadju se vzpenjajo v sinje višine orjaške solčavske planine z Ojstrico. V bližini pa je okrog tebe krasen venec vinskih gor.

Kdo bi verjel, da je s primeroma nizkega kapelskega griča (309 m) tako velikansk razgled. Ljubeznjiva domačina, ki sta mi določevala znamenitejšie točke panorame, nista pretiravala, češ, da je od tu videti malone tretjina Avstrije. Čeprav nekoliko manj, je vsekako vredno potruditi se na ta rajski holmec. Slasten užitek je bilo moji duši, najpogrejšie videti pobožne Slovence pri božji službi — bila je ravno nedelja, — potem pa ta omamljivi razgled. Nehote se mi je v srcu vzbujala zahvala Najvišjemu, ki je ustvaril hribe in doline, pa kar je najlepšega, človeka, ki s svojim bistrim umom in pridno roko vlada stvarjenje. Nesrečne, imenujem one, ki morajo umreti, ne da bi videli toliko naravnih krasot slovenske zemlje. Študirajo v knjigah in govorijo o naravi, pa ne poznajo zemlje, na kateri živijo.

Cerkev na Kapeli je prijazna stavba novejšie dobe v podobi križa, posvečena sv. Magdalení. Slika je umotvor neke Krescencije Stadler v Monakovem in pokriva apsido prezbiterija. Altarna miza s tabernakeljem stoji sama zase, kar se meni najprimerniše zdi in naj bi povsod veljalo kot pravilo. Italijanski slikar Brollo je to cerkev, kakor ono pri sv. Križu al fresco čedno poslikal. Cerkev

Tako početje pa ni v duhu in korist cerkve. Narod imej učitelje in voditelje, in to posebno v dušnem oziru iz svoje srede, učiteljev, kateri poznajo njegove razmere, slabosti in težnje, kateri naj po svojih močeh z vso odločnostjo in vztrajnostjo — sicer vedno na podlagi krščanske pravičnosti in ljubezni — delujejo za njegov duševni blagor in prosveto njegovo; tudi naj ga blažijo v narodni ogorčenosti do nasprotnikov, priporočujé mu treznost in razsodnost v mišljenju in delovanju. Tujci pa naj istotako delujejo med svojim narodom, potem bode v Avstriji narodna sprava sploh mogoča.

Prvi vseslovenski shod kršč.-socijalnih delavcev v Ljubljani.

Vsem slovenskim krščansko-socijalnim delavcem po Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem naznanjamo, da bo v nedeljo, dne 18. septembra t. l. v Ljubljani prvi veliki vseslovenski shod krščansko-socijalnih delavcev.

Kaj nas nagiba, da sklicujemo tak shod?

Letos praznuje naš ljubljani vladar svojo petdesetletnico. Ko se vse veseli njegovega slavlja, ne smejo zaostati slovenski delavci. Hvala Bogu! velikanska večina njihova si je še ohranila zavest dolžnosti, ki jih ima do svojega cesarja, zavest hvalečnosti do njega, ki je porušil ovire delavskim organizacijam, ki je v skrbi za delavsko varstvo in zavarovanje vstvaril že mnogo koristnih zakonov, ki je zadnji čas tudi v političnem življenju dal mesto delavskemu stanu. Zato bodi njegovega blagonosnega dela spominu v prvi vrsti posvečen naš shod, — dokaz naše sinovske vdanosti in ljubezni.

Vseslovenski shod sklicujemo, ker je sedaj bolj kot kedaj treba, da javno prosvedujemo proti pogubnemu internacionalstvu, ki se iz tujine zanaša med naše delavce, in da veličastno pokažemo, da v obrambi narodnih pravic stoji slovenski krščanski delavec vedno v prvih vrstah.

A še drugih razlogov imamo dovolj. Žalostni, obupni prizori na vseh straneh! Kdo z žalostjo ne opazuje, kako naglo propadajo slovenski delavski stanovi sploh? Komu pač niso znane žalostne razmere slovenskega delavstva? Kako vsej tej nesreči pomagati? Premišljajmo, posvetujmo se, delajmo najprej sami, in Bog bo blagoslovil naše misli in delo. To je gotovo: če bomo mi storili vse, kar zahteva od nas krščanska pravičnost pa krščanska ljubezen, bo tudi Bog storil vse, česar nam je treba.

Za taka posvetovanja so potrebni shodi. In zato sklicujemo letos prvi vseslovenski shod krščansko-socijalnih delavcev. Sobratje! Pridi na shod vsak, kdor le more! Na tem shodu se bomo ozrli po svetu ter si ogledali, kako si drugod pomagajo delavci, v prvi vrsti krščansko-socijalni delavci, potem pa hočemo

preudariti, kako si hočemo mi, vsi slovenski krščansko-socijalni delavci, skupno pomagati.

Sobratje! Dosedaj smo napravljali le vsak v svojem ožjem kraju delavske shode, sedaj nas je pa že toliko povsod, kjer prebivajo Slovenci, da lahko napravimo velik, veličasten vseslovenski delavski shod. Na tem shodu si hočemo znova utrditi svoje prepričanje, znova se naučiti za misel krščansko-socijalno.

Ob enem se bo tisti dan blagoslovila naša zastava, zastava slovenskega krščansko-socijalnega delavstva, zastava vse slovenske krščansko-socijalne organizacije. Ta zastava bo zanaprej vidna vez, ki nas bo vezala in nas vodila v našem težkem boju!

Ker pa bo zastava skupna last vse slovenske krščansko-socijalne organizacije, zato vabimo ob enem vsa slovenska društva te organizacije in sploh vse prijatelje slovenskega krščansko-socijalnega delavstva: pridite k slavnosti blagoslovljenja naše zastave!

Trdno smo prepričani, da s tem dnevom naredimo velik, važen korak naprej proti cilju, ki nam ga je zarisal z neizbrisnimi črkami poglavar naše svete cerkve, papež Leon XIII., v blagor in čast slovenskih delavcev.

Opomba I. Vsa korespondenca, ki se tiče vseslovenskega delavskega shoda, se dopisuj glavni tajniku pod naslovom: Luka Smolnikar, stolni vikar v Ljubljani.

Opomba II. Zastava je naročena; da se pa pokrijejo obilni stroški zanj, prosijo se vsi prijatelji krščansko-socijalne organizacije blagohotnih prispevkov, ki naj se pošiljajo uredništvu »Glasnika«.

V Ljubljani, dne 10. avgusta 1898.

Dr. A. Gregorčič, dr. Jan. Ev. Krek, J. Žičkar, zastopniki V. skupine.

I. Za Kranjsko:

Ivan Brus, Nikolaj Bernard, Dr. Jožef Debevec, Ferd. Debeuc, Anton Finžgar, Jožef Gostinčar, Jakob Gross, Franc Jaklič, Ivan Jakopič, urednik »Glasnika«, dr. Ivan Janežič, Franc Jeraj, Janez Kalan, Franc Karlič, Anton Koder, Mat. Konič, Valentin Krašovec, Anton Lavrenčič, J. Lotrič, Ignacij Mercina, Jožef Novak, Franc Oswald, Ivan Pliberšek, Karol Pollak, Val. Pretnar, Peter Rozman, Tomaž Rožnik, Jakob Rižnar, Jožef Sedmak, Janez Sodar, Luka Smolnikar, Avgust Šinkovec, Andrej Škriba, Ivan Štefe, Krištof Wilman, Henrik Zalesjak, Fran Ziller.

2. Za Koroško:

Valentin Podgore, Avg. Križaj, Anton Rupnik.

3. Za Primorsko:

Ivan Dermastja, F. Hočevvar, J. Knavs, Martin Mars, V. Nučič, And. Furian, Dr. Jos. Pavlica, V. Skerk, Ivan Šinkovec.

4. Za Štajersko:

Peter Erjavec, Jakob Gselman, Fran Hrustel, Jožef Kregar, J. M. Kržišnik, dr. Martin Matek, Fran Ploč, Nikolaj Putrih, Martin Slatinek, Alojzij Sket, Fr. Sterbenk, Karol Tratnik.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. avgusta.

Jezikovno vprašanje je zopet na dnevnem redu. Sicer se sedaj ne vrše še nikaki novi razgovori mej vlado in češkimi ter nemškimi zastopniki, vendar vse kaže, da se pogajanja kmalu zopet prične. Splošno namreč sodijo, da je grof Goluhovski obširno poročal cesarju o sedanjem kritičnem položaju ter si v svojem kakor tudi v imenu ministerskega predsednika izprosil obsežnejih pooblastil. Z vedno večjo gotovostjo poročajo listi, da se državni zbor snide v mesecu septembru in da se tedaj zopet prične pogajanja o jezikovnem vprašanju. To poročilo potrjujejo pa tudi ogerski listi in neki budimpeštanski list celo dostavlja, da se prične pogajanja mej vlado in češkimi zastopniki že takoj prihodnji teden. Mogoče, da je s tem v ozki zvezi tudi poročilo čeških listov, ki poročajo o nekem razgovoru parlamentarnih komisij češkega in kluba konservativnega veleposestva. Pravijo namreč, da so se sošli zastopniki teh dveh klubov minoli torek v posvet v Pragi. Razgovor je bil o sedanjem političnem položaju. Konstatovalo se je pri tem sestanku, da sta obe stranki popolno jedini z ozirom na sedanji politični položaj, kakor tudi na nadaljno potrebno postopanje. — Gotovo je, da si grof Thun resno prizadeva, čim preje možno dognati spravo mej češkima narodnostima in da je pri tem delu voljan sodelovati minister Kaizl s češkimi zaupniki, toda drugo vprašanje je, kako stališče bodo sedaj zavzemali nemški zaupniki. Kolikor je možno posneti iz izjav posameznih voditeljev, bodo Nemci še nadalje vstrajali pri svojih prvotnih brezozirnih zahtevah.

Post. Berks o nagodbenem vprašanju.

Včerajšnja praška »Politik« objavlja na uvodnem mestu predlog slov. drž. poslanca viteza Berkse glede rešitve perečega nagodbenega vprašanja. Člankar se peča najpreje z avstrijskim in ogerskim zakonom iz leta 1867, ki določata, kako je postopati pri določevanju obestranske kvote. Ogerski zakon določa nastopno: Ako se kvotni deputaciji ne sporazumita glede kvote, tedaj se obestranska predloga predložita obema državnima zboroma. Ako pa tudi tem potom ne pride do sporazumljenja, reši vprašanje cesar na podlagi predloženih podatkov. Tu toraj ni prav nič določeno, kolikokrat se sme apelovati na pomoč vladarjevo, in ima toraj v tem oziru ogerska vlada popolno prosto roko. Drugače pa je z avstrijskim zakonom. Tu je naslednja določba: Ako se obestranski zastopstvi ne zjedinita glede kvote, določi cesar kvotno razmerje, vendar le za dobo jednega leta. Poslednje se je pri nas že zgodilo in strogo sodeč, avstrijska vlada nima pravice, še jedenkrat apelovati na vladarjevo razsodbo. Mogoče bi to bilo le v tem slučaju, ako se tolmači ta določba tako, da se določi kvotno razmerje lahko večkrat, a vselej le za dobo jednega leta.

je bila te dni še vsa v vencih, ki jih znajo dekleta iz papirja prav ukusno plesti; pred nekaj tedni so imeli tu birmo.

Zadovoljen sem se poslovil od gostoljubnega g. župnika in trudoljubnega njegovega sotrudnika, želeč jima narobilnišega blagoslova pri pastiranju dobrega, udanega ljudstva. Kapelski grič sem še večkrat obiskal. S profesorjem v pokoju, tukajšnjim rojakom, sva se šetala mej vinogradi, ruvala korenike imenom raznih brežuljkov in dolov ter izmenjavala svoja mnenja o usodi in prihodnosti našega naroda. Pravil mi je ob nekem lažnjivem preroku v Orelovčah, ki je s pomočjo vladnih grošev v neki umazani brošurici napadel in ogrizel štajersko duhovščino. Treba je bilo izdajalca okrcati in skupil jo je v proti-brošuri, da bo pomnil vse žive dni.

VII.

Ljutomer, ki je dal Slovincem slavnega Miklošiča in mnogo drugih odličnih mož, duhovnikov in svetnjakov, sem bil že doma postavil v popotni načrt. Peljal sem se tja od Radencev tri postaje dalje po širni enolični ravnini. Pri postajališču Hrastje-Mota sem iz voza pozdravil rojstni dom prevzvišenega knezoškofa dr. Missie. Drugi dan potem sem šel nalašč obiskat to srečno hišo; popisal jo bodem pozneje. V Križevcih sem videl

ne daleč krasno novo cerkev. G. župnik je imel sitnosti z vlado, predno se je delo pričelo. Je pač povsod tako. Duhovniku se nasprotuje tudi tam, kjer bi smel po vsi pravici pričakovati pomoči in izpodbude. Ovire so bile zmagane, »pomisleki« razjašnjeni in postavili so božji hram, ki bo še poznim rodovom pričal o gorečnosti in darežljivosti križevskih župljanov. Ljudje so radi prispevali za zgradbo. Takó n. pr. so hraste za streho kmetje prostovoljno podarili; oder je sestavljen iz samega hrastovega lesa in bo trajal na veke. Cerkev je v gotskem slugu poznejše dobe, prezbiterij posebno lep, novi veliki altar že naročen. Prevzvišeni rojak so podarili tisočak v ta namen. Vsesploh so cerkve, kar sem jih imel priliko videti na Štajerskem, zelo lepe, z večine v gotskem slogu in notri red in snaga. Veliko zaslugo ima župnik Belšak, ki je farno cerkev sv. Petra v Zgornji Radgoni povečkal in olepšal; vrlo se mu je posrečilo. Novo cerkev čadramsko sem videl v podobi, postavil jo je z mnogim trudom in nemalimi skrbmi uneti župnik Bezenšek. »Si quaeris monumentum, circumspice!« — bi se smelo zapisati na grobni spomenik teh gospodov. V sedanjih časih od tal novo župno cerkev zidati — ni malo podjetje.

Toda predaleč se zaoral na stran od cilja. Peljimo se dalje proti Ljutomeru! Kmetovalci orjó

po strnišču za repo. Orje en sam človek s konji. Vajet ima privezan k držaju pluga, pa lepo orje, brez pomočnika. Zemlja je takó razsipna, da bi se tudi z enim konjem opravilo. Pluge imajo priprave in lahke, rahli plitvi zemlji primerne, koliko težja je oral po nekod pri nas na Kranjskem. Tu in tam je še videti kakega kmetiča v »bergšuh«, toda čedaljebolj zgineva ta nekdanja noša in se umiče obleki novejšega kroja. Škoda ravno ni za »bergšuhe« (široke platnene hlače pa srajca povrh), čeprav so bile za poletje hladno in ceneno odelo. Kmečki ljudje so v tem letnem času pri svojih delih navadno bosi, — pametno.

Pridši v Ljutomer sem bil preprijazno sprejet v župnišču, dasiravno se nismo nikdar poprej videli in se menda več ne bomo. Nimam navade delati nepriliko v hiši in zmešnjavo v kuhinji. Povsod grem svoje sobrate pozdravit in se pogovoriti o tem in onem, potem pa hajd v gostilno, kjer gostom radi postrežejo in od tega živijo. Tu je bilo drugače. G. dekan mene in mojega tovariša Kukoveca in Apač, ki z menoj vred pričakuje dobrih učinkov od kopanja v slatini, ni pustil od sebe. V prijateljskih pogovorih je odhajala ura za uro. Prisedel je tudi umirovljeni g. Peter, ki so ga tovariši dražili z dovtipom, da je nasprotno svojemu krstnemu patronu iz Petra postal Šimen.

Da se pa v tem oziru kolikor mogoče jednotno postopa, nasvetuje posl. vitez Berks, naj glede kvote velja za obe stranki sledeče merilo: Znova naj se pričneta dogovarjati kvotni deputaciji in, ako se tem potom ne doseže nikak vseh, predložita naj se elaborata obeh deputacij obema parlamentoma, kakor zahteva določba ogerskega zakona in kar se dosedaj še ni zgodilo, in še le potem, ako bi se tudi ta dva ne mogla sporazumeti, naj se apeluje na pomoč krone. Kar se pa tiče izvanpragmatičnih zadev, toraj bančnih zadev, carinske in trgovinske zveze, naj bi se pa obe stranki izjavili za gospodarsko ločitev, po kateri bi ustanovila vsaka državna polovica zase lastno banko in lastno carinsko ozemlje. V svrhu izvedbe te načelne misli naj se določi rok do 1. 1903, ko poteče doba s ptujimi državami sklenjenih trgovinskih pogodb. Do tega časa naj se pa glede teh dveh točk ohrani status quo, čemur bodo Ogri iz gotovih razlogov radi pritrdili, mi pa bi se z ozirom na nado v bližnji bodočnosti tudi zadovoljili s takim provizorijem.

Posl. dr. Schückerju gre trda za njegov mandat. Te dni je hotel obiskati svoj volilni okraj Žatec ter se vdeležiti žalne slavnosti za Bismarcka. Slavnost pa je oblastvo prepovedalo, ker se je bilo bati demonstracij proti imenovanemu germanskemu zastopniku. »Ostd. Rundschau« piše o tem sledeče: Dr. Schücker prav stori, da ne pride v Žatec, kajti ogorčenje radi njega je toliko, da so nemški volilci pripravljeni onemogočiti vstop v mesto svojemu nezvestemu zastopniku tudi z najbolj neprijetnimi sredstvi. Schücker stori najbolje, ako takoj odloži svoj mandat, kajti v naše mesto ne pride več. Proti ljudem, ki imajo tako debelo kožo, ni mogoče vporabljati parlamentarnih sredstev. S tem možem treba nemško govoriti. Nemškim poslancem prete sedaj z nemškimi pestmi.

Mejnarodni kongres socijalne demokracije vršiti bi se moral prihodnje leto v smislu sklepa zadnjega kongresa na nemških tleh. Kakor pa sedaj iz Pariza poročajo, sta se v ime načelstva socijalno - demokratske stranke v Nemčiji obrnila glavna kolovodje Liebknecht in Singer pisnim potom do tajnikov francoske sekcije na londonskem shodu, v katerem pismu izjavljata, da je prihodnji kongres na nemških tleh nemogoč, in prosita, naj bi se vršil v Parizu. Vodstvo si je izbralo zadnjič dve južno-nemški mesti, o katerih so voditelji sodili, da jim nudita največ varnosti, v zadnjem trenutku pa je vodstvo moralo opustiti to misel z ozirom na politični položaj. Zadnje zmage so namreč v nemških kapitalističnih krogih vzbudile velik strah in z vsemi sredstvi delajo na to, da se čim bolj zatira socijalna demokracija. Seveda taka sredstva, kakor jih rabijo ti krogi v boju proti socijalni demokraciji, ne bodo mnogo izdala, toda vključ temu imajo voditelji strah. Vprašanje pa nastaja, kako

vsprejmo francoski krogi socijalistične kolovodje, mej katerimi svoj čas ni vladalo posebno priateljsko razmerje.

Papeževa enciklika. Sveti Oče je izdal do italijanskih škotlov in do ljudstva v Italiji encikliko, v kateri protestuje zoper odredbe italijanske vlade, ki je jela besneti zoper katoliške ustanove, društva in časopise. V encikliki govori sv. Oče težke resnice italijanski vladi, očitajoč jej, da je s posvetno močjo, katero je vzela vlada papežu, vzela tudi cerkvi in narodu pravi vir življenja. Nasledki tega vladnega nastopanja se kažejo od dne do dne, zlasti pa nastopanje življenju in imetju posameznika nevarnega socijalizma. Sedanja vladna strogo otesnuje katolikom ono delovanje, ki je koristno, da se ljudstvo ne pogrezne v demoralizacijo in hudodelstvo in v tem utesnjenju leži že natolčevanje vlade, kakor da so katoliki nevarni domovini. In vendar je papeštvo vsikdar dokazalo, da želi srečo in svobodo domovine in je vedno delovalo v istem smislu. Ako pa ima Italija sovražnike, so to drugi, nego pa pravi katoličani. (Judje in Garibaldinci! Op. ur.) Sv. Oče pozivlja škofo, naj vztrajajo in dajo vzgled samozatajevanja in delavnosti in prav gotovo zmaga dobra katoliška stvar. Naposled podeljuje papež svoj apostolski blagoslov.

Premirje mej Španijo in Ameriko se najbrže v kratkem sklene. Predsednik zedinjenih držav Mac Kinley je že prejel oficijelno špansko noto ter se je ministerski svet v Washingtonu o tem že posvetoval. Poročila pravijo, da je trajalo dotično posvetovanje zelo dolgo in da se je v celoti odobril odgovor španske vlade, ki obstoji približno iz 1200 besed in je razdeljen v pet glavnih odstavkov. Na podlagi tega odgovora se sestavi v kratkem zapisnik, ki bo imel znak pogodbe za premirje mej bojujočima se silama.

Cerkveni letopis.

Iz Košane nam poročajo: Za naše kraje ne navadna slavnost se je vršila 31. julija. Daroval je ta dan č. g. Anton Abram, brat tukajšnjega g. kapelana Ivana novo mašo. Slavljenec ni sicer domačin, a napravil nam je s tem činom iskreno veselje. Vnetost duhovnjakov skazala se je že o njegovem prihodu v našo faro v nedeljo 24. julija zvečer. Strel iz topičev, primerni napisi na slavolokih, iskreni »živio« klici in razsvetljava po vasi so to zadostno pričali. Sploh se sme reči, da so sicer maloštevilni fantje in dekleta za olepšavo vasi storili nekaj izvanrednega. Veselje pa je vskipelo do vrha na dan slavnosti same. Krasno vreme je privabilo več tisoč ljudi v našo faro vas in lepo ozaljšano cerkev. Pred odhodom iz župnišča je čakala č. g. novomašnika lepa vrsta belo oblečenih vaških deklet, izmed katerih ga je ena v izbranih besedah nagovorila in mu v imenu vseh podala krasen šopek v znak hvalečnosti in veselja.

— o Vržejcih so zelo razširjene mej ljudstvom in provzročajo mnogo nedolžnega smeha, n. pr. kako so cerkev širili; kako so »gmajnskega« bikca na zvonik vlekli; kako so kobilo na tikve nasadili; kako so buče na repeci (rečici) natakne domov vozili; kako so »prešbaum« skozi vrata potiskali in, namesto ga po dolgem obrniti, pri straneh odžagali; kako so občinskega predstojnika volili in, da ne bi bilo kake zamere, vse kandidate okrog mize posadili, na sredo mize pa »vüš« položili: kateremu bo na brado prilezla. je njih izvoljenec itd. Mnogo teh zabavljic je ribniškim podobnih. Naš prosti narod je vesel in rad burke uganja za kratek čas. Človek ne bi verjel, kako so nekateri kmetski ljudje navihani in dotipni. Dobro bi bilo take pripovedke zbirati. Pa kaj, — ko se je bati zamere pri taci, ki šale ne poznajo.

Pri sv. križu mi je kazal g. župnik župnijsko kroniko, obširno popisano in natančno po virih sestavljeno od veččaka župnika Slekovca. Čuditi se je, koliko gradiva je tu nagomiljenega. Treba je zato posebnega daru in nosu, pa vstrajne pridnosti, kar je vse združeno v g. pisatelju. Da bi vsaka župnija kaj takega imela! — Prijazna kapelica v vasi je sezidana na troške preč. g. kanonika dr. Križaniča, tukajšnjega rojaka, ki je te dni obiskal svoj dom. Ni mi bila sreča mila, videti zaslužnega pisatelja.

(Dalje sledi.)

Razvil se je potem za banderi veličasten sprevod v cerkev. Tu je s zanimanjem poslušalo verno ljudstvo slavnostnega govornika preč. g. dekana Ivana Vesela, ki je spretno opisal težavno delovanje duhovskega stanu. Med sv. mašo pa je zbrano petje gg. bogoslovcev slavnost izvanredno povzdignilo. Gotovo je, da ta dan ostane vsej košanski dolini v neizbrisnem spominu še do poznih rodov, kajti od domačinov skoraj ne pričakujemo nove maše, tuj gospod nam bo pa težko še kedaj ugodil s tako slavnostjo.

Iz Kostanjevice na Dolenjskem: Pretečeno nedeljo je daroval pri nas g. novomašnik Viktor Zabukovšek svojo prvo sveto daritev. Ob najlepšem vremenu vršila se je slovesnost pri Materi Božji dobrega sveta. Duhovnikov bližnjih in daljnih je prihitelo petnajst. Za red je skrbela domača meščanska garda. Slavnostni govor je prevzel veleč. g. dr. I. Marinko, ki je poljudno naslikal zbrani množici težave duhovskega stanu. Cerkveno opravilo je trajalo do pol ene, po tem pa so bili vsatje pogoščeni deloma v župnišću, deloma na domu č. g. novomašnika. Na obeh krajih so se vršile mnoge lepe napitnice. Mešani zbor je zapel pod vodstvom g. učitelja Potrebina par krasnih pesnij. Bil je res lep dan, katerega je Gospod naredil. Na pot med zatirani narod goriški želimo g. novomašniku to, kar mu je želel slavolok, kažoč proti cerkvi Materi Božje na Slinovicah: »Ti, o Marija, vsprejmi ga in zvesto nad njim čuj. Za trnjevo mu enkrat večno krono Ti daruj!«

Slovstvo.

Franc Jožef cesar avstrijski. Družba sv. Cirila in Metoda izda te dni knjižico: »Franc Jožef, cesar avstrijski. Spisal ravnatelj učiteljskega Fr. Hubad.« Veliko bolj obsežna je od one, ki jo je spisal za družbo tudi ta pisatelj l. 1888. Odveč bi bilo govoriti o lepoti Hubadovih spisov. Le malokomu je namreč dan tak pripovedovalni talent. Spisana je ta knjižica za mladino sploh, posebno bo ugajala bolj odrasli mladini. Vsakemu slovenskemu bravcu pa jo je priporočati zato, ker bo spoznal iz nje popolnoma našega cesarja. Knjiga obseza 72 strani. — Ob enem izide 64 strani obsegajoča knjižica: »Naš cesar Fran Josip I.« Spisal prvomestnik družbe sv. Cirila in Metoda Tomo Zupan. Ta knjižica je pa namenjena bolj naši mladeži po ljudskih šolah. Ker se otroci posebno vesele podob, ima na 30. straneh 27 podob. V množini podob je torej gotovo ne prekosi nobena slična slavnostna knjižica bodisi že pisana v kateremkoli jeziku. So pa vse podobice tako izbrano lepe, da jej tudi v tem menda ne bo nobena druga jednaka. Kar naravnost presunljive so nekatere. Tako n. pr. slika, kako vojaški župnik Čic deli sv. odvezo kranjskemu pešpolku pred bitko pri Kustoci 24. junija 1866. leta. Natisnjena je bila pred leti v »Dom in Svet-u« in je obujala takrat občno pozornost med Slovenci. Urednik dr. Lampe sam jo je pohvalil in pristavil, da mu ni kmalu kaj všeč, ta slika pa. Oblika tej slavnostni knjižici je taka, kot »Pomladanskim glasom«, torej zelo priročna. Ves njen vtis je slavnosten, ker je natisnjena vsaka stran v lepem okvirčku in ker je papir zelo fin. Pisalec Tomo Zupan je hotel že z lepo obliko uplivati na mladino. In to ni mala stvar pri odgoji mladeži. Zato ni štedil stroškov in je raje založil knjižico sam, nego da bi bil obloževal družbo svetega Cirila in Metoda še s tem drugim slavnostnim spisom. Hoče pa tudi s to knjižico družbo materialno podpreti. To se zgodi potem, če Slovenci vseh pokrajin sežejo z veseljem po njej in je ne bo šole, kjer bi je ne delili med mladino. Umerjena je za vse slovenske pokrajine, ker ima razun treh cesarjevih podob slike s Kranjskega, Štajerskega, Koroškega, Goriškega, Tržaškega in Istre. Zgodovinsko zanimivi ste posebno dve potresni sliki iz Ljubljane. Vsak slovenski otrok bo torej v podobi gledal v knjižici svojo domačo deželo. Knjižica je razdeljena v 25 poglavij, torej je zelo pregledna, kar tudi mora biti za mladino. Vsebinska njena sega v najnovejšo dobo. Kako je 24. junija t. l. slavila dunajska mladina cesarja, že to pripoveduje. Premišljena je dobro v njej vsaka beseda. Pri mladini ima šestokrat že ena sama nepretehtana beseda slabe posledice. Na to posebno opozarjamo. Diči jo ve-

Mislil sem, da je Ljutomer dosti večji in lepši, kakor je v resnici. Prehodil in ogledal sem ga kmalu. Leži prav prijazno v znožju malega griča, ki nosi na hrbtu vinograde. Od vile Zemljič sem užival obsežen razgled. Trg šteje okoli 1300 stanovnikov. Kanalizacija je dobro izpeljana. Cerkev je mogočna stavba, potrebna bi pa bila znotraj pomlajenja; morda ni sedaj zadosti denarnih pomočkov, da bi se moglo kaj posebnega izvršiti. Vsled prometa in trgovine je Ljutomer znamenit in imovit kraj.

Narodni gostilni sta: Vavpotič in Seršen; poslednji prodaje izborno ljutomersko kapljico tudi na debelo. Občinski odbor je po večini nemški, kar je v marsičem obžalovanja vredno. Vendar je slovenski živelj dobro zastopan, Ljutomer je slovenski trg, čitalnica šteje mnogo udov. Najlepše poslopje je nova Franc-Jožefova šola, — pravijo da poseka vse druge v deželi. Zares, tako prostornih in visocih učnih sob, tako urejene telovadnice itd. nisem videl nikjer. — Ura je bila skoro 3, treba je bilo hiteti na kolodvor, ker sem hotel ustaviti se nekoliko v Križevcih.

Potoma so mi kazali v daljavi blizu Mure trg Vržej. Štajercu pri imenovanju tega trga smeh posije v obličje, kajti Vržejci (Vrženeci) so pristni štajerski Ribničani. Že D. Trstenjak je o njih pisal v Janežičevem Glasniku, tudi sedanj župnik vržejski Janžekovič je v Slov. Gospodarju nekaj o njih priobčil. Saljive pripovedke — »špajsnice«

lika čistost slovenskega jezika. Cena tema dvema jubilejnima knjižicama se pove ob svojem času. Naročate naj se pa obe pri trgovcu in knjigovezu g. Ivanu Bonaču v Ljubljani.

»Milostni Jezušček« je naslov lični, v platno vezani, 128 strani broječi molitveni knjižici, ki jo je poslovenil p. Hijacint Šega O. S. F. in založil tukajšnji frančiškanski samostan. V prvem delu nahajamo zgodovinske podatke o milostni podobi deteta Jezusa v karmeličanski cerkvi sv. Marije »od zmage« v Pragi, v drugem delu te knjižice pa dobiš najpotrebnejše molitvice za vsakdanje življenje. Cena knjižici, ki jo vsakomur toplo priporočamo, je 35 kr. in se dobiva na »porti« v frančiškanskem samostanu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. avgusta.

(Občni zbor »Kat. tiskovnega društva«) se je vršil danes ob 10. uri v krasni dvorani knezoškofvske palače ob navzočnosti premilostivega g. pokrovitelja kneza in škofa, gg. kanonikov in mnogih društvenikov iz raznih krajev dieceze. Z natančnejim poročilom začnemo jutri.

(XIII. skupščina družbe sv. Cirila in Metoda) se je vršila danes v Ribnici po običajnem redu. Sinoči so se došli vnanji in ljubljanski skupščinarji zbrali na vrtu g. Ferlinca gostilne. Pozdravil jih je v prisrčnih besedah prvomestnik veleč. g. Tomo Zupan; sl. trgovsko pevsko društvo je zapelo več lepih pesem. — Iz Ribnice, kjer se vrši danes redna velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda, nam nastopno brzjavljajo: Vsprejem došlih gostov je bil nad vse sijajen. Svirala je godba. Došle je pozdravil župan v ime občinskega zastopa in trga Ribnice. Dekleta so v narodni noši. Trg je ves v zastavah, navdušenje velikansko, le žal, da je vdeležba vnanjih gostov precej pičila. Slava Ribničanom!

(Osebnosti.) Finančni nadsvetnik pri osrednjem vodstvu zemljiško-davčnega katastra, Vladimir Globočnik pl. Sorodolski je imenovan sekcij-skim načelnikom v finančnem ministerstvu. — Začasno oskrbovanje zdravniških poslov v Vel. Lašicah je poverjeno dr. Ant. Schiffrerju, okrožnemu zdravniku v Ribnici.

(Otvoritev kmetijsko-kemijskega poskuševališča) c. kr. kmetijske družbe kranjske se vrši v soboto 13. t. m. ob polu 12. uri v prostorih laboratorija v Salendrovi ulici št. 3. I. nadstropje.

(Uradovalni jezik c. kr. finančnih prokuratur.) »Slovenski Pravnik« govoreč o novem službenem navodilu za c. kr. finančne prokurate, piše tudi nastopno: Nov in splošno zanimiv je zadnji odstavek §a 11. rečenega navodila, ki slove: »Opravični jezik finančne prokurate se ravna po obstoječih predpisih«. Provizorno službeno navodilo z dne 16. februarja 1855. št. 34. drž. zak. je določalo, da je opravični jezik v notranjem službovanju finančnih prokuratur izključno nemški, a o tem, v katerem jeziku naj vlaga finančna prokuratura svoje vloge pri sodišču, ni bilo tam nobenega določila. Po navedenem §u 11 pa se bo morala finančna prokuratura zanaprej posluževati vsekdar, kedar bo zastopala erar ali drugi javni zaklad, bodisi na sodišči, bodisi pred upravnim oblastvom, tistega jezika, katerega je rabil od nje zastopani zaklad v svojem občevarjanju s stranko, zoper katero ga zastopa finančna prokuratura. Prenehati mora nesmisel, da so bili plačilni nalogi, opomini itd. vsi slovenski, da pa je vkljub temu, ko je bilo treba iztirjati pristojbino sodnim izvršilom, finančna prokuratura, oziroma v slučajih, katere navaja ministerski ukaz z dne 18. januarja 1898, št. 28. drž. zak., na njeno mesto stopivši davčni urad, vlagal vsepovsod le nemške izvršilne prošnje.«

Mi opozarjamo na to beležbo »Slov. Pravnik« zlasti cerkvene predstojnike, ki se večkrat obračajo na c. k. finančne prokurate. Ako bi kaka prokuratura kršila ta predpis, se je zoper to pritožiti neposredno na ces. kr. finančno ministerstvo.

(Iz Kranjske gore) smo prejeli nastopni dopis: Sobotni »Narod« je objavil sledečo notico: »Iz Kranjske gore nam pišejo: Tudi naša č. duhovščina ni poprej mirovala, da je vstanovila konsumno društvo in sicer Podkorenem, ker so tam baje najposlušnejše ovčice. Lové pa kmete k temu

društvu tudi po drugih krajih in po drugih župnijah. Gosp. kaplan prodaja lastnoročno kmetom najrazličnejše blago in orodje, tako da se tukajšnji trgovci povprašujejo: »Kaj pa naj mi zdaj počnemo? Ali naj se učimo mašo brati?« Saj vendar stoji zapisano: »Kdor oltarju služi, naj od oltarja živi!« — Vsak ve, da na deželi more le oni trgovec izhajati, ki sam s svojo družino vse vodi in dela; komijev ne more plačevati. Kako pa bodo duhovni gospodje ceneje prodajali, če se sami ne ponižajo za kramarja? Daleč smo že prišli: duhovnik pa kramar! Kje je že neki tisti Kristusov bič?« — Na to odgovarjamo, da ni resnično, »da naša č. duhovščina ni poprej mirovala«, marveč resnično je, da je ta nov pojav izšel iz ljudstva samega brez našega sodelovanja. Ni res, da bi bilo naše društvo konsumno društvo, marveč se imenuje »Kmetijsko društvo«. Nadalje ni res, da bi g. kaplan lastnoročno prodajal, res pa je, da ga ni bilo še nikdar zraven, ko se je prodajalo. Vse poročilo je iz trte zvito. Toliko v zagovor. Nekaj moramo pa vendar še pripomniti radi stavka: »Kdor oltarju služi, naj od oltarja živi!« Kako naši velmožje to umevajo, pokazali so s tem, da so g. župniku vzeli Murgu, ker si menda mislijo, da naj g. župnik oltar grize, polja pa da mu ni treba. »Narodovemu« dopisunu pa kličemo: Naprej, potem hočemo nekaterikom vest izpraševati. Vedo pa naj, da so oni pričeli.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 31. julija do 6. avg. bilo je 28 novorojenih, 1 mrtvorjen, 19 jih je umrlo, med njimi 1 za vratico, 8 za jetiko, 2 vsled mrtvouda, 8 za različnimi boleznimi, med njimi 5 tujcev, 6 iz zavoda; za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer 1 za škrlatino, 3 za vratico.

(Iz celovške škofije.) Č. g. Palle, župnik v v Moricah, je dobil župnijo Dole v dravski dolini; č. g. H. Deutl, kaplan v Št. Lenartu, župnijo Št. Peter pri Reichenfelsu. — Razpisani sta do 9. sept. župniji Št. Štefan ob Zilji in Prebl. — V stalni pokoj je stopil č. g. J. Šturm, župnik v Gradneggu. — Prestavljen je g. kaplan Franc Sattler iz Prevalj v Kapljo ob Dravi. — Č. g. Drag. Hrabar, provizor v Dolih, je prestavljen za kaplana v Prevalje. — Novomašnik g. V. Marklet ne gre za kaplana v Prevalje, marveč v Berg. — Dijakon O. Rasserl bode pomagal v duševnem pastirstvu v Prevaljah.

(Samomor.) V tivolskem gozdu vstrelil se je včeraj pred kratkim došli delavec Josip Billek. V pismu, ki so ga našli pri njem, prosi, naj se morilno orožje doloži njegovi ženi.

(Koroške srednje šole.) Poroča se nam: Na Koroškem so štiri srednje šole. Iz šolskih poročil povzamemo sledeče: Celovška gimnazija je štela koncem leta 431 dijakov; od teh je bilo 356 Nemcev in 75 Slovencev, 418 katoličanov, 12 luterancev in 1 žid. Z odliko jih je izdelalo 73 (od teh jih je bilo v dijaškem semenišču 41), prvi razred je dobilo 281 dijakov, izkušnje mora ponavljati 21; drugi razred ima 35, tretji 15 dijakov. Šolnine so dijaki plačali vkup 5827 gld. 50 kr., drugih doneskov 1193 gld. 20 kr. Štipendije je imelo 55 dijakov v skupnem znesku 4918 gld. Zrelostni izpit je delalo 36 osmošolcev, 10 jih je dobilo odliko, 3 morajo izpit iz jednega predmeta ponavljati v 2 mesecih. — Gimnazijo v Št. Pavlu (5 razredov) je obiskovalo 119 dijakov, 104 Nemci ter 6 Slovencev. 13 dijakov je dobilo odliko, 72 prvi razred, 8 mora izpite ponavljati, 17 dvojko in 6 trojko. — Na realki v Celovcu je bilo vkup 251 dijakov in sicer 244 Nemcev, 4 Slovenci, 1 Lah, 1 Madžar, 1 Anglež; 229 katoličanov, 20 luterancev, 1 žid. Odliko je dobilo 11, prvi razred 165, skušnje ponavlja 25 dijakov; dvojko jih ima 37, trojko 12. Zrelostni izpit je delalo 10 dijakov, 2 z odliko, 6 s povoljnim uspehom, 2 ponavljata v 2 mesecih. — Beljaška gimnazija je obiskovalo 181 dijakov, 168 Nemcev, 12 Slovencev, 1 Lah; 176 katoličanov in 5 luterancev. 33 dijakov je dobilo odliko, 113 prvi razred, 5 ponavljanje skušnje; 24 dvojko, 7 trojko. Med vsemi 982 dijaki, ki obiskujejo koroške srednje šole, je torej samo 97 Slovencev. Vsakdo mora reči, da je to veliko, veliko premajhno število. Kaj mu je vzrok? Zlasti neznosno slabe razmere na naših ljudskih šolah, na katerih se otroci potrapijo, ne pa izomikajo, dalje tudi slabo gmotno stanje prebivalstva in to, da

se mnogo dijakov potaji in izdaje za Nemce. Da bode boljše, zato skrbite vi slovenski starši in vsi rodoljubi.

(Koroške novice.) Piše se nam: Dne 5. t. m. pogorela so gospodarska poslopja Fličl-ove tovarne (Grozni) pod Celovcem. Škode je 50.000 gl. Gasiti so pomagali tudi vojaki in sicer pod poveljstvom nadvojvode Jožefa Ferdinanda. — V Borovljah napravijo tamošnji puškarji od 18. do 22. t. m. slavnostno streljanje v proslavo cesarjeve petdesetletnice. V Porečah so prepovedali krošnjarstvo. — V Velikovec je hitelo minulo nedeljo k »Südmarkovi« veselici mnogo kolesarjev. Uradnik Fischer iz Pliberka je padel pod mestom v »mlinskem grabnu« tako nesrečno s kolesa, da si je razbil črepinjo in da ni upati, da bi zopet okrevl. — Pri Spod. Dravberzi je utočil v Dravi gojenec vojaške akademije v Dunajskem Novem mestu, A. Batjek. —

(Prošnja.) Dne 27. julija ob 7. uri zvečer udarila je strela sredi lepe, prijazne, slovenske vasi Goriče ob Zilji. Vsled hudega vetra razširil se je ogenj na vse strani ter vpepelil 22 hiš s skednji in z drugimi rečmi vred, t. j. ravno dve tretjini vasi. Zgodilo se je vse to pa tako hitro, da ljudje razun par glav še živine niso mogli rešiti, hišna oprava in celo obleka je k večjemu vsa pogorela, tako da si je moralo drugi dan veliko ljudij potrebne obleke izposoditi. Ako poleg tega še pomislimo, da je še-le 11 let, odkar je skoraj ravno tem pogorelcem požar vse uničil, in da so ravno ti posestniki zadnja leta pri svojem zemljišču ob Zilji vsled povodnji veliko škode trpeli, je očitno, da je beda velika in nujna pomoč tu na pravem mestu. Uvažujoč to veliko nesrečo kakor tudi okolnost, da je tu rojstni kraj slavnoznanega rodoljuba Matija Majarja, in da so nekateri sorodniki tega rodoljuba bili od te nesreče hudo zadeti, obrneta se podpisana tem potom na vse dobrosrčne Slovence, posebno pa rodoljube slovenske z uljudno prošnjo, da bi tem ponesrečenim rojakom z blagohotnimi prispevki kolikor mogoče pomagali. Darila prejema domači župnik A. Šturm v Borljah, kakor tudi upravništvo »Mir«. Imena darovalcev, kakor tudi darila, se bodo v »Miru« objavljala.

Borle, p. Goriče ob Zilji na Koroškem, dne 2. avgusta 1898.

Anton Šturm
župnik.

Franjo Grafenauer,
dež. poslanec.

(Mladi pevci.) Dečki od 10 do 14 leta stari, zmožni petja po notah, ali ki imajo vsaj čisti posluh, sprejemali se bodo pri č. oo. frančiškanih v Ljubljani za cerkveno petje 15. septembra ob 10. uri zjutraj. Dečki dobijo za to dobro, tečno in brezplačno hrano opoldne in zvečer. To se naznani tem potom, da ne bodo nekateri dolge poti o počitnicah zastoj delali v Ljubljano.

(Napadeni duhovniki.) Dne 8. t. m. zvečer sta šla po neki ulici kanonik Buttignoni in župnik Gualtieri. Hkrati stopi pred kanonika neki 27letni slikar in zahteva nekaj od njega. Kanonik mu je velel, naj ga pusti pri miru, na kar pa je udaril »slikar« s pestjo proti njemu in mu na srečo izbil le klobuk. Prihitevši stražnik je napadalca le s težka aretiral. — Ali so to sadovi tržške vzgoje? Naj povedo gospodje okoli »Amica«, ali se kaj tacega kedaj pripeti od strani kakega Slovenca? Pa slikar, čegar ime je Giuseppe Gallis, je najbrže doma kje iz »blažene«, za katero se med vrstami pogostoma unema »Amico«, dočim prerad prezira Slovence. Le tako naprej — naposled Vam udero Vaši gojenčki z noži in revolverji celo v Vaše — uredništvo!

(Trst središče Primorske?) Pred nekaterim časom že smo omenjali resolucije italijanskega političnega društva v Istri, naj društvo deluje za spojenje Trsta z Istro. Že tedaj smo rekli, da bi v takem slučaju ne držali Slovenci križema rok, marveč bi se morala priklopiti s celino tudi Goriška z Gradiško. V tem smislu se izraža tudi zadnja »Naša Sloga«. Svojo posebno misel o tej zadevi z ozirom na slovenske interese v Primorju hočemo pa še v kratkem izreči. Stvar je vredna uvaževanja, ker se vrše za Primorje itak že tudi druga vprašanja o reorganizaciji Primorja.

(Lahonska neolikanost.) Pred Trst je priplul pred nekaterimi dnevi ruski parobrod in se hotel zasidrati pred pomolom. Že iz dalja so lahonski stradeži zmerjali na Ruse in Rusijo. Ko pa je naposled nekdo pomagal pritisniti do ladije prehodni

most, so se vsule lahonske psovke na reveža. Iz tega se zopet vidi, kaka sapa veje po Trstu in od kod izvira ta sapa. Prav izvrstno skrbje tržaški klakerji za javno mnenje v prilog kramarske Anglije. Tržaški capini pri vsej tej politiki ne izgube ničesar in plešejo tako, kakor — Angleži godejo

(Odbor za pomoč po potresu v Dalmaciji poškodovanim) revežem napravi 14. t. m. veliko veselico v Rojanu pri Trstu. Ves čisti dohodek je namenjen v gorenji dobrodelni namen.

Društva.

(Pevsko društvo »Slavec«) se po pelje v soboto popoldne s poštanim vlakom k pevski slavnosti v Sisek, katera se vrši dne 14. in 15. t. m. povodom petnajstletnice ondctnega obrtnega-radniškega pevskega društva »Slogov«. Na povratku si ogledajo pevci tudi kraljevi Zagreb.

(Ustanovna slavnost »Idrijskega Sokola«) se vrši dne 14. in 15. velikega srpana 1898 s prijaznim sodelovanjem sl. »delavskega bralnega društva« in sl. »pevskega kluba« v Idriji po sledečem vspeodu: Dne 14. vel. srpana: I. Ob 1/2 6 uri zvečer sprejem častitih gostov v Idriji. P. n. gostje so naprošeni pripeljati se s poštima vlakoma ob 2. uri popoldne v Logatec, kjer jih čakajo vozovi. Po sprejemu se odkažejo častitim gostom stanovanja. II. Ob 1/2 8 uri zvečer slavnostna predstava v c. kr. rudniškem gledališču. a) prolog b) alegorija c) »Ultra«. Veseloigra v enem dejanju. III. Po predstavi prosta zabava s petjem in tamburanjem v pivarni pri »črnem orlu«. Dne 15. vel. srpana: I. Ob 1/2 9 uri korporativna udeležitev »Sokola« šolarske sv. maše. II. Ob 9. uri zjutraj skupni zajutrek v gostilni pri »črnem orlu«. III. Po zajutreku ogled mesta in rudnika. IV. Popoldan banket, pri katerem svirajo tamburaši slav. delavskega bralnega društva. (Kuvert stane za osebo 1 gld.) V. Ob 1/2 4 uri popoldne slavnostni obhod mesta in odkorakanje društev k veliki ljudski veselici na travniku pri »Grudnu«. — Vspored ljudske veselice, pri kateri sodelujejo slav. »pevski klub«, pevski zbor slav. »delavskega bralnega društva« in c. kr. rudniška godba. 1. Godba. 2. Sachs: »Sokolska«, moški zbor. 3. Telovadba: a) proste vaje, b) vaje na orodjih, c) skupine. 4. A. Nedved: »Popotnika«, moški zbor s tenor solo. 5. Godba. 6. F. Gerbič: »Slovanski brod«, moški zbor. 7. Godba. 8. H. Slatner: »Poziv k petju«, mešan zbor s spremljevanjem orkestra. — Vstopnina k slavnostni predstavi: Lože 60 kr., zaprti sedeži v pritličji 40 kr., ostali sedeži 30 kr., stojišče 20 kr.

Gospodarska organizacija.

Hranilnica in posojilnica v Tomišlju imela je v I. poluletu t. j. 1/1—30. jun. 1898.:

prejemkov gld. 15.368-79
in izdatkov » 14.296-45

torej denarnega prometa gld. 29.665-24

Hranilnih vlog se je v tem času vložilo gld. 5463, a vzdignilo pa gl. 5091-59 in je bilo stanje 30. jun. 1898 gld. 17.734-21.

Posojil se je dalo gld. 8729-31, vrnilo pa gld. 1405— in je stanje gld. 34.982-21.

Članov ima 226.

Posojilnica in hranilnica v Polhovem Gradcu imela je v mesecu juliju:

prejemkov gld. 1342-69
in izdatkov » 1197-45

torej denarnega prometa gld. 2540-14

Hranilnih vlog se je v tem mesecu vložilo gld. 894-62, vzdignilo pa gld. 309-20 in je stanje hran. vl. 29.603-89.

Posojil se je dalo gld. 20.—, vrnilo pa 200 gl. in je stanje gld. 8.737-79.

Naloženega denarja ima posojilnica goldinarjev 22.041-53.

Članov pa 88.

Hranilnica in posojilnica v Selcih pri Škofji Loki imela je v mesecu juliju:

prejemkov gld. 9.117-82
in izdatkov » 7.391-39

torej denarnega prometa gld. 16.509-21

Hranilnih vlog se je vložilo gld. 7815.— vzdignilo pa gld. 1828— in je stanje gl. 49.900-58.

Posojil se je dalo gld. 2020.—, vrnilo pa gld. 100.— in je stanje gld. 41.743-75.

Naloženega denarja ima posojilnica goldinarjev 8000.

Članov pa 150.

Listnica. Posojilnice, katere še niso poslale poročil za mesec julij, se opominjajo, da to čim preje storé.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 11. avgusta. Danes se je vršilo ministersko posvetovanje pod predsedstvom grofa Thuna. Prisostvoval je tudi ogrski ministerski predsednik baron Banffy.

Dunaj, 11. avgusta. Nemški nacionalci so počeli strastno agitacijo zoper češke šole na Dunaju. »Ostdeutsche Rundschau« pozivlje dunajske Nemce, da začno bojkotirati Čehe X. okraja, s tem da ne pošiljajo svojih otrok v njihove šole.

Dunaj, 11. avgusta. Vojaški naredbeni list poroča, da je vpokojen major vitez Andrioli pri 4. domobranskem polku.

Zader, 11. avgusta. Poslednje dni se je pojavilo v okolici Trilja več potresnih sunkov.

Reka, 11. avgusta. Knez Herbert Bismarck obišče prihodnji teden rodbino grofa Hoyos.

Budimpešta, 11. avgusta. Ministerski predsednik Banffy odide nočoj v Iši in se pomudi jeden dan na Dunaju.

Budimpešta, 11. avgusta. S poslopja ogerskega ministra a latere je včeraj zginil dvokrilni orel, ki je bil Mažarom že dalj časa na potu.

Budimpešta, 11. avg. »Orszagos Hir-lap« ugovarja jednako ostalim ogerskim listom, da bi se ministra Goluhovski in Kallay umešavala v nagodbene zadeve.

Cetinje, 11. avg. Bolgarski knez Ferdinand se je včeraj pop. ob 2. uri poslovil od knežje rodbine ter ob 6. uri dospel v Kotor.

Berolin, 11. avgusta. Iz Madrida poročajo, da je vlada prišla na sled tajni zaroti, ki je nameravala umoriti ministerskega predsednika.

Pariz, 11. avgusta. Prizivno sodišče se je posvetovalo o prizivu Zole proti razsodbi 9. t. m. Obsodbo je sodišče poostrilo na jeden mesec zopora ter določilo 2000 frankov denarne kazni in 10.000 frankov odškodnine vsakemu treh razžaljenih in oškodovanih veščakov v pisavi.

London, 11. avgusta. Novi danski zastopnik je nenadoma odpotoval v Kopenhagen. To potovanje je nepričakovano in je v zvezi z angleško-ruskim konfliktom.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

Madrid, 11. avg. Skoro vsi španski listi zahtevajo od ministerskega predsednika, naj skliče parlament, ki bo razsojal o mirovnih pogojih.

Hongkong, 11. avgusta. Mesto Manila je še vedno v španski oblasti.

Washington, 11. avgusta. Državni tajnik Day objavlja naslednjo noto: Sostavili smo sporazumno s Španijo zapisnik, ki določa mirovne pogoje, mej temi se posebno nalaga Španiji, da takoj odzove svoje čete s Kube in Portorika. Pred obestranskim odobrenjem treba je rešiti le še neke formalnosti.

Washington, 11. avgusta. Poročajo, da sestoji odgovor španske vlade iz 1200 besed in se razdeli v pet oddelkov, namreč Kuba, Portoriko, Ladronski otoki, zasedanje Manile in poravnava kubanskega dolga. V odgovoru se načelno naglašja pogoj, da preneha nadoblast Španije nad Kubo, vprašuje pa se, kaka bo bodoča uprava. Amerikanom svetujejo Španci, naj se ozirajo na španske interese. Določitev roka za odzvanje španskih vojakov s Kube in Portorika se prepušča komisiji petih članov, ki bo zborovala v Parizu.

London, 11. avgusta. Reuterjev urad poroča iz Washingtona: Mej Zjedinjenimi državami in Spanijo se je doseglo sporazumljenje. Zapisnik o mirovnih pogojih je že sestavljen.

Washington, 11. avgusta. General Wilson je zasedel v torek zjutraj Coamo na otoku

Portoriko. Ranjenih je 7 Amerikanov, Španci so pa izgubili 12 mož. Vjetih je 180 Špancev. Boj se je pričel ob 7. uri zjutraj in je trajal 45 minut.

Umrli so:

V otroški bolnišnici:
9. avgusta. Jožef Juhan, železniškega delavca sin, 5 mesecev, črevesni katar.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
10	9 zvečer	739.3	14.9	sl. vzh.	del. oblac.	
11	7 zjutraj 2. popol.	739.5 739.4	12.2 17.3	brev. sl. jvzh.	oblačno "	0.0

Srednja večerajšnja temperatura 16.0°, za 3.3° pod normalom.

Zahvala.

536 1—1

Ker podpisano šolsko vodstvo ni izdalo letnega poročila, izpolnjuje tem potom prijetno dolžnost, da se v svojem in v imenu šolske mladine javno in najsrčneje zahvali: velečenjenemu rojaku g. A. Koželju, bivajočemu na Dunaju, za 120 slovenskih knjig znanstvene in leposlovne vsebine, s katerimi je nedavno znatno pomnožil učiteljsko knjižnico; preblagorodnemu g. Ant. Stare-tu, ki je ozaljšal vse štiri šolske sobe s kovinastimi, jako lepo izdelanimi razpeli in v spomin na jubilejno leto s krasnimi cesarjevimi podobami; preblagorodnemu g. Mih. Stare-tu, kraj. sol. nadzorniku, za knjižna darila, s katerimi je tudi letos odličnjake obdaroval; visokočast. g. nadžupniku J. Zorc-u za vse pisalne in risalne priprave, s katerimi je zakladal malone vso šolsko mladino; slavnej mengiške posojilnice, ki je blagovolila darovati znaten prispevek za nakup dveh zemljevidov; velespoštovanemu gosp. Petru Majdiču, posestniku umetnega mlina v Jaršah, in njegove blage gospe soprogi in velečenjenim gg. Jul. Stare-tu, posestniku pivovarne, L. Mellitzer-ju, T. Stemberger-ju, Fel. Staretu in F. Kobeni, ki so pripomogli, da je mogla šolska mladina obhajati praznik sv. Alojzija na Homci. Vsem imenovanim p. n. dobrotnikom povrni Bog stotero in nam jih ohrani tudi v bodoče med prijatelji šole.

Vodstvo ljudske šole v Mengši.

dné 5. avgusta 1898.

L. Letnar,
voditelj.

Zahvala.

546 1—1

Podpisani izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem spremljevalcem dragega nam nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

Mihaela Rasinger-ja

k zadnjemu počitku, zlasti prečastiti duhovščini, in čast. gg. pevcem za ganljivo petje.

Podkoren om, dné 9. avgusta 1898.

Žalujoči ostali.

Štajersko deželno kopelišče Rogatec-Slatina

Postaja južne železnice Poličane.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Pitno, kopalno, električno zdravljenje in z mlekom.

Prospekte razpošilja ravnateljstvo.

Svetovnosloviti glavberjevo - solnato - kisli-kasti vrelec, priporočeni od prvih zdravniških avtoritet proti obolenjem prebavnih in dihalnih organov, in sicer:

Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča
Styria vrelec, preizkušeno zdravilno sredstvo, 303 20—15

razpošilja vselej sveže napolnjeno

deželna glavna zaloga v deželni hiši v Gradcu in kopeliščno oskrbnitvo v Rogatec - Slatini.

Deželna rogaška kislá voda se povsodi prodaja.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12,

priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje

cerkvene posode in orodja.

Staro blago popravi, pozlati in posrebr v ognju po najnižji ceni.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olašuje jim to s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, katero se izplačuje na obroke. Precast. p. n. naročevalec si obroke sam lahko določi. 386 52—11

Pošilja vsako blago poštnine prosto.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo: Podružnica za Ogersko:
Dunaj, I., Giselstrasse 1 | Pešta, Franz-Josefplatz
v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 31. decembra 1896 kron 157.805.340—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 31. decembra 1896 28.670.916—
Izplačitev zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru-
štva (1848) 339.497.900—
Mej letom 1896 je društvo izdalo 8761 polie z glavnico 80.577.950—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za
predloge daje brezplačno

glavni zastop v Ljubljani

651 (12—10)

pri

Gvidonu Zeschko-tu,

v villi nasproti Narodnemu domu.

Odlikovan fotograf. ateller Anton Jerkič v Gorici
na Travniku št. 11, filijalka v Trstu na Akvedotu št. 25,

išče v Ljubljani (543 4-1)

**primeren prostor v ustanovitev
svoje druge filijalka.**

Prostore bi bil pripravljen na svoje stroške prirediti. —
Ponudbe Ant. Jerkič-u, fotografu v Gorici, Primorsko.

V ponedeljek, 8. t. m. je bilo v Ljubljani

nekaj denarja najdenega,

kedor ga je izgubil, naj se zgasi pri Andreju
Oberstar v Sodražici. 541 3-2

St. 8835.

Razpis.

547 2-1

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem Mestu z dvo-
letnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih

devet deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1898/99, katero se prične dne 4. no-
vembra 1898.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in
vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja in so z dobrim
uspehom dovršili ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetijski sinovi,
od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom,
vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in
pouk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo sprejemajo se tudi:

1. plačujoči učenci, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano
in stanovanje in pa 20 gld. šolnine na leto, in

2. eksternisti, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo le šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolekovane s
s kolekom 50 kr., se imajo

do 24. septembra 1898

izročiti vodstvu kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem Mestu.

Prošnjam je priložiti rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali
srednje šole, zdravniško potrditev o čvrstem telesu in trdnem zdravju in
župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Prošnjam za sprejem proti plačilu je priložiti reverz ali obvezno
pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Pristavlja se, da imajo učenci, ki dovrše to šolo, le dve leti vojaške
prezentne službe.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 6. avgusta 1898.

Dunajska borza.

Dne 11. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	60	"
Avstrijska zlata renta 4%	121	"	65	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	20	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	75	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	65	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	907	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	362	"	75	"
London vista	120	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	"	80	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov (napoleonor)	9	"	53	"
Italijanski bankovci	44	"	20	"
C. kr. cekini	5	"	63	"

Dne 10. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164	gld.	50	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	"	75	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192	"	50	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	"	45	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139	"	75	"
Dunavske vravnave srečke 5%	129	"	—	"
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109	"	60	"
Posojilo goriskega mesta	112	"	—	"
4% kranjsko deželno posojilo	98	"	50	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	50	"
Prijoritete obveznice državne železnice	225	"	—	"
južne železnice 3%	181	"	—	"
južne železnice 5%	127	"	—	"
dolenjskih železnice 4%	99	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	203	gld.	90	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	"	—	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	26	"	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	81	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	79	"	50	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	58	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	—	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157	"	50	"
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gld. st. v.	3400	"	—	"
Akcije tržškega Lloydja, 500 gld.	445	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77	"	25	"
Splošna avstrijska stavbinska družba	112	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	165	"	20	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171	"	—	"
Papirnih rubljev 100	127	"	—	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobika. — Promese za vsako žrebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Ivan Rakovec.

Tisk »Katoliške Tiskarne« v Ljubljani.

Preselitev mlekarije.

Uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da sem se s svojo mlekarijo pre-
selila iz semenišča

na Mestni trg v Kendovo hišo in sicer za vodo,
na Francovo nabrežje št. 27. 544 3-1

Se še nadalje priporoča

Fani Fabijan.

St. 8135.

Naznanilo.

539 1-1

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov
ostane

deželna blagajna kranjska,

Turjaški trg štey. 3,

od 16. do vštetega 18. avgusta t. l.
strankinemu prometu zaprta.

Deželni odbor vojvodine Kranjske,
v Ljubljani, dne 11. avgusta 1898.

Kave ni treba doma žgati!

Pred kratkim ustanovljena

513 12-8

„Delniška družba za žganje kave
na Reki“

preskrbela je svoje podjetje za žganje kave s posebnim paten-
tovanim izvajanjem, katero opravičeno uživa „svetovno
slavo“, kar je iz dveh nastopno navedenih vzrokov razvidno

Prvič:

ostanejo kavi

vsi

neprecenljivi

sestavni deli

neskrčeni in

drugič:

pridobi kava

po tem načinu

žganja v

velikanski meri

na okusu,

katera svojstva jej tudi ostanejo, ako dalje časa leži.

Več izvestij najslovitejših kemikov potrjujejo zgoraj navedene
trditve, o katerih istinitosti se lahko vsaka hišna gospodinja sama
prepriča, ako kupi za poskušnjo.

Priporočamo troje finih, izbranih in priljubljenih vrst:

Portoriko karakter kilo gld. 2-20,
Java „ „ „ 1-80,
San Paolo „ „ „ 1-60.

Jeglič & Leskovic,
Jurčičev (Prešernov) trg št. 1.

Važno za vsako hišno gospodinjjo!